Написав Артемук Мирослава
Четвер, 15 грудня 2022, 20:01

Чи існує найсильніша біль?
Чи можливо болі порівняти?
В кожного цей біль буває свій…
І не всі спроможні біль здолати…

Ні. Неможливо порівняти біль,
Чи вимірять його в житті шкалою…
Це , як рівняти сонце й буревій…
Воно не порівняється з собою.

Бо сонце має наслідки свої.
А буревій дерева поламає…
Та все ж, на місці свому все стоїть,
І свою шкоду також усе має.

Так само й біль: Для когось невеликий,
В той самий час, неначе ураган
Повалить з ніг, того, хто найсильнішим
Здавався завжди й всюди усім нам.

А хтось, велику пережив проблему,
Хоч ззовні сили ніби і не мав…
Та він був сильний духом, сильний серцем,
Й тому від болю сильного не впав…

Буває біль приносять твої ближні,
І найрідніші рани завдають…
Тоді болить так довго і так сильно,
Й ті рани беззупинно нам печуть.

А в середині – шквал і урагани…
Здається, щоб завгодно пережив,
Але не це…Бо це – лишає шрами.
Для когось – рідні найсильніша біль.

Когось батьки в житті не розуміють,
Й від них підтримки у житті нема.
Й від цього болю серденько заниє…
У кожного ця біль така своя…

І не потрібно ближньому казати,
Що він нічого ще не пережив.
Задумайсь на хвилиночку , мій брате,
Чи справедливо ти когось судив?

Чи ти забув, що всі ми дуже різні,

І в кожного свій больовий поріг…
Чому ж сьогодні дуже строго й грізно
Судити ближніх, друже мій, спішиш?

О не суди! І навіть не берися
Когось рівняти в світі по собі.
Ти краще з братом стань і помолися,
Й тоді Господь поможе і тобі.

Не зневажай людей в своєму серці,
І Бога цим, мій друже, не гніви.
Бо, хтось від болю ладен вже померти,
Хоч він й сховав цей біль на глибині.

Ми всі в житті страждаємо багато.
І в кожного свій власний сум і біль.
Й не дай нам Бог, страждання виміряти,
Щоб не прийшлось нести нам те самим.

Не будемо порівнювати болі,
Й казати гордо: «Ти ще не терпів!»
Щоб не зіткнутись з ворогом в двобої
Й не втратить в боротьбі всіх своїх сил.

Бо там, де брат, пройде випробування,
Не зможеш ти ступити навіть крок.
Не будемо судити. Краще разом
Вчинімо так, як нам велів Господь.

Допомагати Бог нас закликає,
Щоб ми були підтримкою для всіх,
Хто в цім житті від болю знемагає,
Хто втратив віру, хто немає сил…

Давайте будем помічати всюди
Всіх тих, хто зараз, через болі йде,
Й за них молитись до Ісуса будем,
Хай Він в цих болях разом з ними йде.

Коли Господь в життя щось допускає,
Він нас навчає ближніх потішать
Тим утішанням, яким Він втішає,
Щоб нам в стражданнях на Христа вказать.

Чи існує найсильніша біль?

Не беруся я про це казати.
В кожного цей біль буває свій…
Тож не будем болі ми рівняти.
Амінь.25.11.2022р.